

Stražarska

Kula

**i
Glasnik Kristove Prisutnosti**

“Stražaru, što je u pogledu noći?”

“Jutro dolazi, a i noć!” (Izaija 21:12,13)

POLUMJESEČNIK
SVEZ. XXXI I. RUJAN BROJ 17
A. D. 1910 – A. M. 6038

SADRŽAJ

Kongres na jezeru Chautauqua	255
Najveći i najbolji Kongres ikada Održan na jezeru	255
Šest primanja u Mayville Inn	257
Počelo Djelo Obnove	257
Kakvo je Nebo	260
„Opći sabor Crkve prvorodenih”	262
Prvorodenci su Mimoideni	262
Pogrešno iskorištene mogućnosti oduzete	263
„Mnogi su zvani, ali je malo odabranih”	264
Bez vjenčanog ruha	265

“Na stražu ću svoju stati, na kulu se postaviti, i motriti da vidim što će mi on reći, i što da mu odgovorim kada budem ukoren.” (Hab. 2:1)

STIJENO VJEKOVA
Jer nitko ne može postaviti
drugi temelj
OTKUPNINA ZA SVE

Na zemlji tjeskoba naroda i smetenost, huka mora i valova(nemirni i nezadovoljni). Ljudima će srca klonuti od straha i od iščekivanja onoga što dolazi na svijet: jer će se uzdramti sile nebeske(crkvene vlasti)...kada vidite da se to događa, znajte da je blizu kraljevstvo Božje. Podignite pogled i podignite svoje glave: jer se približava vaše otkupljenje.—Luka 21:25-31

OVAJ ČASOPIS I NJEGOV SVETI ZADATAK

Ovaj časopis je jedan od glavnih faktora ili instrumenata u sistemu Biblijske Pouke, ili „Bogoslovnog Proširenja,” koje je sada bilo predstavljeno u svim djelovima civiliziranog svijeta po WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY, ovlaštenog 1881, „Za Promicanje Kršćanske Spoznaje.” On ne služi samo kao učionica gdje se Istraživači Biblije mogu sastati na studij Božanske Riječi, nego također i kao kanal komunikacije kroz kojeg se do njih može doći sa obavijestima o Kongresima Društva i o dolasku putujućih predstavnika nazvanih „Putujući starješine,” i biti osvježeni sa izvještajima o Kongresima.

Naše „Berejske Pouke” su tematska ponavljanja ili pregledi STUDIJA koje je naše Društvo izdalo, većinom ugodno uređene, i vrlo korisne svima koji bi zaslužili jedini počasni stupanj kojeg Društvo odobrava, naime, *Verbi Dei Minister* (V.D.M.), koji, kada ga se prevede na Hrvatski glasi, *Sluga Božanske Riječi*. Naše obrađivanje Međunarodnih Pouka Nedjeljne Škole je posebno za starije Istraživače Biblije i Učitelje. Neki to obilježje smatraju neophodnim.

Ovaj časopis čvrsto brani jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada bio tako općenito negiran – Otkupljenje kroz dragocjenu krv „Čovjeka Krista Isusa, koji je dao sebe kao *Otkupninu* [odgovarajuću cijenu, zamjenu] za sve.” (1. Pet. 1:19; 1. Tim. 2:6) Gradeći na tom sigurnom temelju sa zlatom, srebrom i dragocjenim kamenjem (1. Kor. 3:11-15; 2. Pet. 1:5-11) Riječi Božje, njegov daljnji zadatak je da „svima rasvjetli što je zajedništvo tajne koja od početka svijeta bijaše skrivena u Bogu...da sada crkvi bude obznanjena mnogovrsna mudrost Božja...koja u drugim naraštajima nije bila obznanjena ljudskim sinovima kao što je sada obznanjena.” (Efež. 3:5-9,10)

Oslobođen je utjecaja bilo koje organizacije, sekte ili ljudskog učenja, dok nastoji sve više i više dovesti svaki svoj izričaj u što potpuniju podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Svetom Pismu. Prema tome časopis je slobodan objaviti odvažno sve ono što je Gospodin rekao – u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je data da to razumijemo. Naš stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer mi znamo što tvrdimo, koračajući sa bezuvjetnom vjerom po sigurnim Božjim obećanjima. Povjerali smo mu pouzdanje, da bude korišten jedino u Njegovoj službi; od tud naše odluke u odnosu na ono što se može i što se možda neće pojaviti na njegovim stranicama da to mora biti u skladu s našom prosudbom onoga što je Njemu ugodno, učenjem Njegove Riječi, za izgrađivanje Njegovog naroda u milosti i spoznaji. I mi ne samo da pozivamo nego mi potičemo naše čitatelje da si dokažu sve izjave iz časopisa sa nepogrešivom Riječju na koju se stalno ukazuje, kako bi se olakšalo takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči:

DA JE CRKVA „HRAM” ŽIVOG BOGA – njegova „građevina,” čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba – od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen” ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu. – 1 Kor.3:16, 17; Ef. 2:20-22; 1 Moj. 28:14; Gal.3:29

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenj”, „izabranog i dragocjenog” bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskršnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija. – Otkr. 15:5-8

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve” i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet” u određeno vrijeme. – Hebr. 2:9; Ivan 1:9; 1 Tim. 2:5,6

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest”, biti „sudionikom božanske prirode”, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici. – 1 Ivan 3:2; Ivan 17:24; Rim.8:17; 2 Pet.1:4

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu. – Ef. 4:12; Mat. 24:14; Otkr. 1:6; 20:6

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim – vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve – dok će svi nepopravljivi biti zauvijek *uništeni*. – Djela 3:19-23; Iza. 35

KONGRES NA JEZERU CHAUTAUQUA

Upravo je zaključen, pod nazivom Kongres Međunarodne udruge istraživača Biblije, nadasve zanimljiv i isplativ susret naroda Gospodnjeg. Ne samo da je bilo tisuću prisutnih više nego ikad prije, nego je slatki Duh Gospodnji bio obilnije očitovan nego ikad – što govori mnogo, jer su svi naši kongresi bili izvrsni baš u ovome. Međutim, samo bismo trebali očekivati da će se svake godine potpunije razvijati Gospodinov narod u plodovima i milostima njegova Svetoga Duha – u krotkosti, blagosti, dugotrpljenju, bratskoj dobroti, ljubavi. Nazočnih je sigurno bilo više od četiri tisuće, ali koliko ih je još, teško je utvrditi jer nisu svi mogli biti prisutni odjednom. Istraživači Biblije bili su natrpani u smještajnim jedinicama duž obje strane jezera od Jamestowna do Mayvillea – 40 km. Vožnja brodom bila je vrlo opuštajuća i korisna za kršćansko zajedništvo i intimnije upoznavanje među prijateljima. Pružena je i prilika za svjedočenje istine u regiji jezera Chautauqua.

Prijatelji su općenito propovijedali cijenjenu propovijed u svom držanju, tonu glasa, ljubaznosti, strpljenju, uslužnosti. Narod ih je upoznao da su bili s Isusom i učili od njega. Sada imamo prijatelje posvuda oko tog jezera. Prije našeg dolaska neki su nas propovjednici, ne obazirući se na Riječ i Duh Učitelja, klevetali – krivotvorili u svom nastojanju da probude protivljenje među svojim ljudima. Stvari su, međutim, rezultirale suprotno. Jednu gospođu koja je ugovorila da će ugostiti šest naših prijatelja posjetio je njezin svećenik i rekao joj da ne smije imati ništa s tim Istraživačima Biblije, itd. U nedoumici se savjetovala sa svojim mužem kako bi ih se mogla riješiti, budući da prihvaćaju unaprijed plaćanje na račun svojeg ugošćivanja. Odgovorio je: „Pričekaj malo; otrčat ću do dvorane, pomiješati se s ljudima i javiti ti.” Ubrzo se vratio, rekavši da je čuo naš uvodni govor dobrodošlice i pomiješao se s nekima među prisutnima, te je poželio da njegova žena može u kuću uvesti četrdeset umjesto šest.

Šef policije Celorona zapazio je i rekao jednom od braće da kad bi svi na svijetu bili poput ljudi koji su sudjelovali na kongresu, ne bi bilo potrebe za policijskim odjelom i da bi salongi morali potražiti drugi posao. Primijetio je da nije primijetio niti jednog kongresnika da puši. Policajac ispred dvorane rekao je da je njegova žena kršćanka, ali da se on nikada nije previše zanimao za vjeru, misleći da je to uglavnom profesija. Rekao je: „Snažno sam impresioniran da ljudi koji prisustvuju ovom kongresu žive svoje kršćanstvo. Moja žena je na odmoru, vratit će se za otprilike dva tjedna, ali poslao sam joj riječ da dođe odmah, jer sam siguran da će htjeti upoznati te ljude.”

NAJVEĆI I NAJFINIJI KONGRES IKADA ODRŽAN NA JEZERU

Celoron, u kojem se nalazi Auditorij, svjetovno je mjesto, naravno, mali „Bijeli grad.” Njegovi stanovnici uglavnom se sastoje od onih koji se priklanjaju svjetovnim ukusima i apetitima. Bili su razočarani što tako velika gomila ljudi donosi tako malo pokroviteljstva njihovim vrtuljcima, streljanama itd. Svi su, međutim, priznali da su kongresnici bili ljubazni, pažljivi i da su gledali svoja posla, te da taj je posao očito bio saslušati govornike na Kongresu. Jedan od šoumena, kojeg nikad prije nije zanimala vjera, prisustvovao je službi prve nedjelje. Bio je duboko impresioniran i rekao je da mu se poruka dopala kao razumna. On čita knjige. Glavni vlasnik mjesta bio je vrlo obziran prema našim interesima i utišao je glazbu u blizini dvorane dok su naše službe trajale. Sve u svemu, imali smo slavnu sezonu duhovnog osvježanja i imamo razloga vjerovati da je Istina, preko svojih predstavnika, ostavila neizbrisiv dojam duž obala jezera Chautauqua. Najsrdačnije smo pozvani da ponovno dođemo iduće godine, a predloženo je da se, ako to učinimo, podigne dvorana za naše potrebe izvan odjela za zabavu.

Jamestownske novine posvetile su velik dio prostora Kongresu, proglasivši ga najvećim koji ih je ikada posjetio. U subotu prije zatvaranja kongresa, jedan je časopis dao oko dva stupca prostora, a drugi gotovo tri stranice. Oni koji su prisustvovali Kongresu kupili su mnogo primjeraka novina i poslali ih svojim prijateljima na sve strane. Shvaćamo da je jedan list prodao više od 25.000 dodatnih primjeraka. Te će novine zauzvat prenijeti velik dio dobrih vijesti ljudima diljem Sjedinjenih Država i Kanade.

Naši aranžmani za službe krštenja nisu bili sve što smo mogli željeti; ipak smo imali mnogo razloga za zahvalnost. Nedvojbeno je smještaj bio mnogo bolji od onih u vrijeme našega Gospodina. Imali smo dva govora o krštenju i dvije prilike za simbolično uranjanje, pri čemu su, prema službenim podacima, uronjene 354 odrasle osobe.

U našim molbama usrdno smo se sjetili dragih kod kuće – da bi mogli imati jednak udio u blagoslovu. I vjerujemo da će mnogi dobiti blagoslov: (1) Oni koji su se pokorno priklonili Božjoj Providnosti koja ih je spriječila da prisustvuju Kongresu, sigurno će naučiti lekciju strpljenja i vjere. (2) Oni koji su sudjelovali na Kongresu sigurno će u konake ponijeti dio naše bogate gozbe koja će se razlijevati na sve strane.

Prisustvovali su mnogi „siromasi”; nekima djelomično ili u cijelosti pomažu „bolja” braća i sestre. Neki su ostali kod kuće i zaradili novac kako bi drugima omogućili dolazak na Kongres i duhovnu

gozbu. Zacijelo su svi tako iskreni bili bogato blagoslovljeni od strane velikog pastira.

Već smo napomenuli da neki od dragih prijatelja po dolasku nisu bili ljubazno primljeni od strane onih koji su ih ugovorom ugostili i kojima je uplaćen novac na račun. Bio je to mučan i pravi test strpljivosti, vjere u Božju providnost i bratske ljubavi. Ipak vjerujemo da su prijatelji pobijedili Duhom Gospodnjim. Kad bismo se ikad vratili na jezero Chautauqua, imali bismo najbolju i najljubazniju pažnju od svih strana. Evo jednog slučaja kao ilustracije: domaćin je dočekao posjetitelje na vratima i, na izazovan način, rekao: „Mi smo ujedinjena braća”, dajući do znanja da ne želi nikakav razgovor o vjerskim temama, i da bilo je upitno hoće li primiti prijatelje, čak i uz ovo uvjeravanje. Situaciju su prihvatili ljubazno, odlučni da ne govore o vjeri tamo gdje se to ne želi. Međutim, u kući je mali dječak ležao na samrti i nije mogao jesti. Jedan od prijatelja ispričao je djetetu o slavnoj obnovi, kako će se vratiti iz smrti u uskrsnuću i kako će cijeli svijet tada biti Edenski. Zatim je djetetu predstavljena kopija Nebeske Mane, uz prijedlog da tu vrstu hrane uvijek je mogao uzeti s užitkom. Prije nego što smo otišli, svi smo bili brzi prijatelji, a gosti su pozvani da dođu ponovno.

Iako smo pokušali objasniti stvar, neki od dragih prijatelja, bojimo se, nisu u potpunosti shvatili financijski dio aranžmana za svoju udobnost. Povjerenstvo za organizaciju obvezalo se opskrbiti sve nazočne po jedinstvenim cijenama, iako bi troškovi noćenja nužno znatno varirali. Da ilustriramo: prijatelji smješteni u gornjem dijelu bili bi obavezni platiti 1,00 \$ dnevno za električni automobil ili pedeset centi za brod kako bi došli do kongresa i vratili se. Oni koji su bili smješteni na imanju Chautauqua imali bi istu cijenu karte za čamac i osamdeset centi za ulični automobil, a čamci tamo ne staju nedjeljom. Osim toga, Udruga Chautauqua naplaćuje 40 centi po danu ulaznice na svoje imanje, što za deset dana iznosi 4 USD. Osigurali smo koncesiju, ali plaćali smo 2 dolara po glavi za sve koji su se smjestili unutar njihovih vrata. Oni koji su bili smješteni u Jamestownu, naravno, imali su manje troškova – 5 centi u jednom smjeru dnevno. Naš je odbor procijenio stvar i naplatio sve podjednako, uključujući i podnevni ručak.

Naša je namjera bila služiti prijateljima bez zarade, a naši računi pokazuju manjak od 3000 dolara. Ovo, međutim, uključuje prijevoz i ugošćivanje Betelske obitelji od više od 76 članova. Mala predodžba o cijeni podnevnog ručka može se dobiti iz izjave o dnevnoj zalihni hrane – svježe mlijeko, 1000 litara; limunada, 600 litara; sendviči, 4.000; lepinje, 4.000; slatki kolači i krekeri, 6.000; led, 2000 kg; banane, 3.300; sira, 135 kg. To je bila naša dnevna opskrba. Posluživalo ga je 120 braće dobrovoljaca za svaki obrok. Četrnaest

dragih prijatelja provelo je gotovo tri tjedna u osiguravanju smještaja, dok su drugi radili danonoćno u obavljanju zadataka.

Iako smo plaćali jedinstvenu cijenu za sve sobe, nisu sve bile iste. Oni koji su ih ispitivali i angažirali ocijenili su ih s A, B, C i D. Zatim su oni koji su izradili zadatke dali ocjenu A narudžbama od 14 USD, ocjenom B 11 USD, a ocjene C i D narudžbama od 9 USD. Možda nisu svi ispravno ocijenjeni, ali sigurni smo da su svi dobili izvrsnu vrijednost za svoj novac; za one koji su platili 14 dolara za devet dana, platili su samo oko 1,50 dolara po danu za hranu, smještaj i prijevoz.

Uvjeravamo sve koji su bili nazočni da je sve što je nedostajalo savršenosti ispalo zbog nesavršenosti prosudbe ili stvarima koje su izvan kontrole onih koji se brinu za njihove interese. Sasvim sigurno možemo reći da bi tamo stiglo 4000 ljudi bez prethodnog dogovora za njihovu udobnost, bili bi jadni, pa bi plaćali razne cijene za ugošćenje ili bi lutali ulicama umorni i gladni. Ipak, vratimo li se drugi put na isto mjesto, mogli bismo učiniti puno bolje za sve, jer otvorenog protivljenja je nestalo. Kao što je nekoliko gospode iz Jamestowna primijetilo: „Jedini ljudi ovdje koji izgleda nisu uživali u vašem Kongresu su propovjednici i vlasnici salona.”

Kongres je u svakom pogledu bio zanimljiv. Prisutnost brata Hemeryja iz britanske podružnice, brata Lundborga iz švedske podružnice, brata Luttichaua iz danske podružnice i brata Lindqvista iz norveške podružnice značajno je pridonijelo zanimljivosti ove prilike. Popis predavača, kako je prikazano na programu, a koji mnogi od vas imaju, brojao je dvadeset i četiri, osim njih dvanaest koji su sudjelovali na simpoziju na prošloj sjednici. Zbog velike gužve činilo se neuputnim pokušati organizirati gozbu ljubavi uobičajenog tipa. Stoga smo uredili da dvanaestorica Putujuće braće budu smještena na izlazima različitih prolaza, kako na donjem katu tako i na galeriji Auditorija. Prijatelji su ih pozdravili dok su prolazili iz kongresne dvorane posljednje nedjelje navečer. Na kraju su svi izjavili: „Bio je to naš najbolji Kongres.”

SMJEŠTEN U MAYVILLE INN

Znali smo da će, zbog Kongresa, pisama i narudžbi stizati u ured u Brooklynu biti manje nego inače. Stoga smo praktički cijelu uredsku snagu odveli na Kongres, kako bismo tamo nastavili potrebne značajke rada u svim odjelima. Urednik, kao predsjednik IBSA-e, smatrao je prikladnim da bude prisutan tijekom cijelog kongresa.

Ipak, budući da je bilo neophodno da nastavi sa svojim uredničkim dužnostima, bilo je uputno da se donekle izolira od radosnih ruku i zaljubljenih srca onih

4000 plus, od kojih je svako želio nekoliko minuta razgovora i rukovanje svakog kad su došli nadohvat ruke. Izolacija se činila okrutnom, ali nužnom, u interesu Kraljevog posla. U skladu s tim iznajmili smo Mayville Inn, koji je bio prazan, ali namješten. Tamo se ugostilo pedesetak prijatelja, uz razumijevanje da se bratu Russellu ne smije smetati i da ga se može posjetiti samo za vrijeme obroka i na večernjim primanjima. U Auditoriju smo govorili pet puta:

- (1) Na otvaranju sjednice.
- (2) U nedjelju ujutro 31 srpnja.
- (3) Posebno obraćanje putujućoj braći i starješinama i đakonima sa svih strana u četvrtak navečer, 4 kolovoza.
- (4) Kolporterima u subotu ujutro, 6 kolovoza.
- (5) Kongresu i javnosti u nedjelju 7 kolovoza.

Ovom posljednjom prilikom kuća je bila prepuna i sastanak od oko 700 ljudi održan je u susjednom kazalištu, a obratio mu se brat John Kuehn.

ŠEST PRIJEMA U Mayville Inn

S obzirom na nemogućnost osobnog kontakta s bilo kim osim s nekolicinom u Auditoriumu, organizirali smo šest Prijema u Mayville Inn-u, s ulazom samo s karticama. Dali smo tiskati 3600 ovih kartica, a izdane su dodatne dozvole za posljednji prijem u subotu navečer, 6 kolovoza. Karte su vrijedile samo za datum koji su nosile, tako da je unajmljeni parobrod koji je prijatelje vozio 32 km do Mayville Inna a natrag možda neće biti pretrpano. Željeli smo da svi imaju pogled na prekrasno jezero i priliku za druženje putem. Uvjereni smo da smo u aranžmanima uživali u potpunosti i da su to bile sezone osvježavajućeg druženja i pohvala.

U Mayville Inn-u se gomila svake večeri okupljala u velikim salonima i dvoranama, verandama i prostranim travnjacima. Iskoristili smo kut jedne verande za propovjedaonicu, te smo, nakon što smo pozdravili drage prijatelje, progovorili nekoliko riječi u duhovnom smjeru kako bismo pomogli da se prigoda pamti sa stajališta duhovne okrijepa. Zatim, dok su stotine pjevale neke od naših slatkih himni, druge stotine bile su pozvane u veliku blagovaonicu, gdje su ih s ljubavlju braća i sestre (regruti uglavnom iz redova Kolportera) s revnošću posluživali s malo sladoleda, kolača itd. , ubrzo mijenjajući mjesta s pjevačima. Sigurni smo da je ovih šest domjenaka doprinijelo utjehi i radosti te duhovnoj okrijepi svima koji su sudjelovali. Brojevi prisutnih dobar su pokazatelj ukupnog broja sudionika kongresa. Ipak, bilo je vjerojatno gotovo 1000 onih koji iz ovog ili onog razloga nisu stigli na prijeme – neki su se suzdržali od dolaska, bojeći se da neće biti mjesta i da će istisnuti druge. Bilo je, međutim, mjesta za sve, a moglo se i više primiti.

Izvjješća s primanja objavljena su u novinama Jamestowna. Misleći da bi mogli biti od interesa uključili smo ih u ovo izvješće:

VEĆI I VJEČNI EDEN BOŽJE PODNOŽJE PROSLAVLJENO PRIJEMI PASTORA RUSSELLA U MAYVILLE INN-U

3. kolovoza – Sinoć je drugi dio s Kongresa Istraživača Biblije, koji broji gotovo šest stotina, posjetio pastora Russella i on im se obratio na travnjaku i trijemovima Peacock Inn-a. Tridedet i dva km duge vožnje po našem prekrasnom jezeru Chautauqua oduševile su njihove oči. Njihovi hvalospjevi koji su dopirali do kućica na obali naveli su mnoge da prozovu te međunarodne Istraživače Biblije – „Sretni ljudi.” Pastor Russell govorio je kratko i neformalno. Govoreći o prekrasnom krajoliku jezera, primijetio je:

„To mi je vratilo um natrag u Edenski vrt, podsjetivši me na Božansku pripremu za naše praroditelje prije nego je grijeh došao pokvariti božansku sliku po kojoj su Adam i Eva stvoreni. Zatim je moj um otišao naprijed u budućnost, vođen Božanskom svjetiljkom – Riječju Božjom. U njezinoj svjetlosti pojavio se pred mojom mentalnom vizijom obnovljeni raj – ne samo vrt, već cijela zemlja prekrasna, raskošna, plodna, bezgrešna, sretna.

„Prisjetio sam se nadahnutog obećanja tako poznatog svima nama – Neće više biti uzdisaja, plača, umiranja – jer će prijašnje stvari grijeha i smrti proći, a veliki Kralj Slave će objaviti, 'Evo, sve obnavljam.' (Otkrivenje 21:5.) Također sam se prisjetio riječi jamstva svetog Petra u pogledu ovih slavni 'vremena obnove svega što je Bog rekao ustima svih svetih proroka od postanka svijeta.' (Djela apostolska 3:20,21.) Sveti Petar dodaje da se ovo vraćanje zemlje u njezino dizajnirano savršenstvo – uslikano u Edenu – i vraćanje čovjeka u Božju sličnost, odgađa do drugog dolaska Otkupitelja. I drugi stihovi iz Svetog Pisma, draga braćo, uvjeravaju nas da je dolazak našeg Učitelja kao Kralja slave Bog odredio čim izabrana Crkva bude pozvana i izabrana i ispitana i pronađena vjerna.

ZAPOČETO DJELO OBNOVE

„Božanska namjera neće biti osujećena dopuštanjem grijeha da pokvari izvorno. Isusova žrtvena smrt potpuna je kompenzacija kazni izrečenoj Adamu i njegovoj rasi. Vraćanje u savršenstvo i Božju naklonost rezultirat će Božjim 'određenim vremenom'. I vjerujemo da je to vrijeme blizu.

„Zar ne vidimo obećani blagoslov koji dolazi? Što su naši golemi planovi navodnjavanja arteškim bunarima i akvaduktima nego ispunjenja proročanstava koja se odnose na vladavinu Mesije i blagoslov zemlje?

Slušajte poruku: Potoci će poteći u pustinji; i pustinja će procvjetati kao ruža. – Izaija 35.

„Burbank i drugi pod božanskim vodstvom čine čuda u hortikulturi, baš kao što su Edison i drugi bili instrumenti Providnosti da nam daju električne uređaje. Kakvi su prekrasni plodovi i cvijeće rezultat! Teško je zamisliti veće savršenstvo u Edenu davnine ili u raj u široj svijeta koji treba obnoviti!

„Ukazujući na 'vremena obnove' Mesijine vladavine, prorok izjavljuje: 'Zemlja će dati svoj urod.' (Ezek. 34:27.) Pogledajte pripreme za ispunjenje ovog obećanja: Prije otprilike tri godine farmer iz Virginije pronašao je jednu abnormalnu hrpu od 120 stabljika pšenice iz jednog korijena – izdanak jednog zrna pšenice. Pod imenom 'čudesna pšenica' sada se polako razvija u raznim dijelovima – čini se da je prosječni prinos oko 1200 zrna iz jednog zrna. I upravo ove godine pronađena je ista osobitost zobi – svežanj divlje raste uz cestu.

„Osim toga, ista Božanska providnost vodi naše kemičare na ekonomične metode vađenja dušika iz atmosfere za hranjenje tla i time za 'povećanje' zemljinih blagoslova i u ispunjenje Božjeg obećanja da će učiniti Zemlju (podnožjem njegovih nogu) veličanstvenom.

IZBAVLJENJE ZAROBLJENIH

„Ali, prijatelji moji, najvažniji dio djela obnove odnosi se na čovjeka. Tvrda, kamena sebičnost srca koja je raširena diljem svijeta nije Božja slika niti je na Božju slavu.

„Čovjekova nehumanost prema čovjeku
Čini nebrojene tisuće da tuguju.'

„Devetnaest stoljeća propovijedanja pokazuje da lijek ove bolesti nije u našoj moći i da samo nekolicina čak želi ili traži Gospodinov duh blagosti i nježna srca. Veliki Kralj Slave također je Dobri Liječnik. On samo može izliječiti bolest grijeha i njegove posljedice. Kroz njega će se ispuniti Božje obećanje Izraelu: 'Uklonit ću kameno srce iz vašeg tijela i dat ću vam srce od mesa.' (Jeremija 31:31.) I ovo će djelo krenuti od Izraela do svih obitelji na zemlji – uzdižući sve voljne i poslušne iz grijeha i smrti u sve što je izgubljeno u Adamu i otkupljeno na Kalvariji. I, hvala Bogu, nevoljni i neposlušni neće biti osuđeni na beskrajno mučenje, već na 'Drugu smrt' – 'vječno uništenje.'

„Nakon laganog osvježanja, 'sretni ljudi' otišli su čamcem prema svom smještaju uz jezero i u Jamestown, pjevajući duž puta.”

POSJET MEĐUNARODNIH ISTRAŽIVAČA BIBLIJE PASTORU RUSSELLU

Obratio se njima kojih je bilo gotovo 600 na travnjaku rezidencije pokojnog suca Peacocka.

Treći odred Istraživača Biblije, nakon dnevne službe, otišao je parobrodom do gornjeg kraja jezera

kako bi prisustvovao prijemu kod pastora Russella. Putovanje jezerom bilo je ugodno u duhovnom smislu. Istraživači su, učinkovito izvodeći razne dobro poznate pjesme, raspravljali o dnevnim temama Kongresa. Bili su sretni što je gomila prošla iznad našeg prekrasnog jezera.

U Peacock Inn posjetitelji su se okupili u donjem katu kuće i prostranom travnjaku. Pastor Russell, nakon što je pozdravio svakog posjetitelja, obratio im se u cjelini. Pozdravljao je one koji su mu već poznati, ali i one koje do sada nije upoznao. Čestitao im je na prekrasnom danu u kojem živimo; na divne Biblije iz kojih možemo proučavati u vezi velikog Božanskog plana vjekova. S Oxfordskom Biblijom u ispruženoj ruci primijetio je: „Bojim se da čak ni mi ne uspijevamo cijeliti vrijednost ove velike Knjige koja je izvršila veći utjecaj u svijetu nego sve druge knjige zajedno.” Primijetio je da malo propovjednika shvaća da je Biblija u rukama javnosti tek jedno stoljeće. „Naša najstarija biblijska društva upravo ove godine slave svoju stotu obljetnicu. Kad su bila organizirana, Biblije su posjedovali samo bogati. Sada ih se može naći u domovima svih – besplatno ih mogu dobiti siromašni. Mnogi uče vrijednost Biblijskih referenci i korisnost biblijskih konkordancija u proučavanju Svetog Pisma.

„Nadalje, previše smo skloni zaboraviti da je opće obrazovanje tek sada doseglo mase. Još nije prošlo ni trideset godina otkako su u Velikoj Britaniji uspostavljene besplatne škole. Tek je oko deset godina otkako je obrazovanje postalo obveznim u svim zemljama Stoga je Bog obogatilo naše vrijeme na dva načina, ne samo dajući nam Bibliju, već dajući masama inteligenciju potrebnu za njezino proučavanje.

„Ali, nažalost, baš kao što su ove dragocjene prilike u rukama masa; baš kao što su ti blagoslovi dani čovječanstvu; baš kao što je kršćanski svijet bio pripremljen za proučavanje Biblije, Gospodin je dopustio Protivniku da iznese najsuptilniji utjecaj u opoziciji na to. Paganu nevjeru iz prošlosti potisnuo je daleko opasniji neprijatelj kršćanske vjere – nevjernost poznata kao viša kritika. Opasna je zbog svog podmuklog karaktera. Učvrstila se u svim fakultetima i u Dok sve naše crkve svih denominacija tobože stoje kao branitelji Biblije, utvrda vjere je zarobljena od strane velikog Protivnika Boga i Istine – Sotone – koji vara, otuđuje i zavodi mnoštvo Kršćanskog svijeta preko samih teoloških profesora i DD-a kod kojih su bili vođeni da traže duhovno svjetlo i usmjerenje i za koje su trebali biti nepokolebljivi branitelji Biblije kao nadahnute Riječi Božje. Ovo je teška optužba, ali općenito je istinita, kao što svatko može sam sebi pokazati. Nažalost, uvjeren sam da je četiri od svakih pet propovjednika i upravitelja nedjeljne škole kršćanskog svijeta prestalo vjerovati u Bibliju kao

božanski nadahnuo otkrivenje volje i namjere Svemogućeg. Neki od njih ipak tvrde da su iskreni sljedbenici Isusa kao Sina Božjeg i božanskog podrijetla. Ipak, kako je slab njihov položaj! Ako Mojsije nije napisao Zakon i ako nije bio nadahnut, niti proročanstva nadahnut, što bismo mogli misliti o tome da su Isus i njegovi apostoli prihvatili ta proročanstva kao nadahnuti i na njima utemeljili sva svoja učenja? Najočiglednije, viši kritičari koji još uvijek vjeruju u Isusa kao božanskog Sina Božjeg nisu logično razmišljali o ovoj tvrdnji i odbacit će sve što se odnosi na Sveto Pismo nakon daljnjeg razmišljanja.

„Čestitam vam, prijatelji moji, dok žalosno gledamo ispunjenje Pisma u otpadu ovih, naših prijatelja, nismo prisiljeni ničim u razumu niti u Pismu da pretpostavimo da će njihova sudbina zbog takve nevjere biti vječne muke. Čestitam vam što, kao Istraživači Biblije, iz dana u dan jačamo u svojoj vjeri, dok, u ispunjenju Pisma, tisuće pada uz nas, a deset tisuća s desne strane. (Ps 91:7). Čestitam vam što proučavanje Biblije, uz pomoć kojeg Bog sada pruža, razjašnjava misterije koji su nas zbunjivali cijeli život i donosi nam veće cijenjenje njegovih slavnih nakana i veću odanost njemu i iskreniju želju da služimo Njegovoj Stvari pravednosti i da podignemo standard Kristova križa.

„Uistinu, kao što je to Gospodin izrazio preko Proroka, 'Naše su noge sačuvane od spoticanja', a umjesto toga kamen spoticanja veće inteligencije našeg vremena uzdigao nas je na višu razinu odanosti i poštovanja 'visina i dubine i dužine i širine Ljubavi Božje koja nadilazi svaki razum.'

„Nemojte me krivo shvatiti da govorim grubo ili neljubazno o našim dragim prijateljima koji se spotiču o obrazovne prilike našeg vremena. Naprotiv, suosjećam s njima. Jednom sam stajao točno na onom mjestu gdje oni stoje. Jednom sam i ja odbacio Biblija kao Božju Riječ. Bio sam pošten tada kao što sam danas, i osjećam se dužnim odati priznanje za jednako poštenje. Zaslijepjeni su blistavim blještavilom zemaljske znanosti našeg vremena. Ako su ikad znali, zaboravili su i ispustili su svjetlo, znanost koja dolazi samo odozgo. Neki od njih mogu biti izvučeni iz zamke protivnika, kao što sam ja bio. Međutim, postoji ova razlika: čini se da većina njih uživa u svojoj nevjeri i ponosu sami sebe i optužuju se svojim protivljenjem Bibliji; ali moj stav je bio upravo suprotan od ovoga. Žalio sam zbog potrebe za napuštanjem Biblije. Smatrao sam da je razumno očekivati od Svevišnjeg Stvoritelja neko Otkrivenje njegovih namjera u pogledu čovječanstva – predmet našeg stvaranja; svrha koju treba postići; i kako i zašto.

„Ne sumnjam da su mnogi od vas imali iskustva slična mojima. Mnogi od vas su mi to rekli. Nadajmo se da, kao što smo mi izvučeni iz zamke Ptičara, tako

bi i drugi mogli biti. Nadajmo se budete brzi pružiti ruku pomoći i ohrabrujuću riječ. Shvatimo da za one poštena srca gubitak Biblije mora biti katastrofa za vjeru i nadu, kao što je to bilo u našim slučajevima. Vjerujemo da postoji mnogo drugih poštenih poput nas koji će se tek oporaviti. Neka nas ohrabri da im pomognemo sjećanjem na to kako nam je velik blagoslov došao kroz ispravno razumijevanje Riječi Božje.”

**„NEŠTO BOLJE ZA NAS”
„NAŠ NEBESKI POZIV”**

PRIJEM KOD PASTORA RUSSELLA BR. 4.

Mayville Inn i njegovi prostrani travnjaci, s pastorom Russellom iz Brooklynskog tabernakula kao domaćinom, sinoć su ugostili četvrti kontingent Istraživača Biblije, oko šest stotina. Broj svake večeri reguliran je pozivnicama. Poput svojih prethodnika, prigoda je bila ugodna i dugo se sjećala sa zadovoljstvom i dobitkom. Opet su pjesme „Sretnih ljudi” Međunarodnih istraživača Biblije, koje su dolazile i odlazile, razveselile i obradovale stanovnike u domovima na obali jezera, koji neće tako brzo zaboraviti ovaj Kongres. U vezi sa svojim pozdravima pastor Russell je rekao:

„Okupljanju Istraživača Biblije koji su me posjetili ovdje sinoć primijetio sam sve veću ljepotu prirode kao predlike velike 'obnove' obećane u Bibliji i za koju vjerujemo da je sada blizu. Zatim smo razmotrili nadu svijeta, utemeljenu na velikoj žrtvi na Kalvariji i Biblijskom svjedočanstvu o njezinim dalekosežnim rezultatima. Večeras ćemo ukratko razmotriti budućnost nade Crkve.

„Kao i mnogi naši kršćanski prijatelji, dugo vremena nismo razumjeli kako 'ispravno podijeliti Riječ istine'. (2. Tim. 2:15.) Nismo shvatili da Božji plan pruža prvo nebesko spasenje za Crkvu, a zatim zemaljsko spasenje za čovječanstvo općenito. Proučavanje naše Biblije duž dispencacijskih linija uklanja sve naše poteškoće. Pokazuje nam da je obećanje da će otkupljeni sjediti svatko pod svojom lozom i smokvom i dugo uživati u djelu svojih ruku (Izaija 36:16) Božja priprema za Izrael vraćen u Božju naklonost, i za sve obitelji zemlje; ali ne za Crkvu. Za pravu Crkvu, Kristovu Zaručnicu, objavljeno je da će njezini članovi u uskrsnuću biti slični anđelima – nebeska ili duhovna bića.

„Sveti Pavao o njima jasno kaže: 'Tijelo i krv ne mogu baštiniti Kraljevstva Božjega.' (I. Kor. 15:50.) Isus im govori da im je otišao pripremiti mjesto u Očevoj kući na visini. Ali mjesto za čovjeka, zemlja, koja je već osigurana od postanka svijeta, je sasvim drugačije od našeg, o kojem čitamo: 'Što oko ne vidje, ni uho ne ču, ni u srce čovjeku ne dođe, Bog čuva za one koji ga ljube.' – Izaija 64:4.

DUHOVNI POZIV

„Sada razumijemo zašto od Postanka do Malahije ne postoji niti jedna sugestija nebeske ili duhovne nade za bilo koga. Svako obećanje je zemaljsko. U Abrahamovom slučaju, na primjer, čitamo: 'Podigni sada oči svoje i pogledaj Istok, Zapad, Sjever i Jug; jer svu zemlju koju vidiš dat ću je tebi i tvom potomstvu poslije tebe.'

„Sveti Pavao upućuje na ovu razliku između nade duhom začete Crkve utemeljene na Pedeseticu i nade svih drugih. Ukazujući na vjerne iz prošlosti, on izjavljuje da iako su imali Božje svjedočanstvo o svojoj vjernosti, ipak nisu primili obećanja, 'Bog je predvidio nešto bolje za nas, da oni bez nas ne postanu savršeni.' – Hebrejima 11:38-40 .

„Čim dobijemo našu 'bolju stvar', našu višu nagradu 'slave, časti i besmrtnosti' u sunasljedstvu s našim Gospodinom kao slikovito njegovom Zaručnicom, tada će dostojni iz drevnih vremena dobiti svoju nagradu uskrsnuća ljudi. Tada će, pod Mesijinim Kraljevstvom, ti savršeni ljudi biti 'kneževi na cijeloj zemlji'. Zatim će se od duhovnih do savršenih zemaljskih, blagoslovi i upute za svijet spustiti do jadnog, neukog, sebičnog i praznovjernog svijeta – da im se pomogne; da uzdignu poslušne do savršenstva koje ilustriraju savršeni dostojnici.

KAKVO JE NEBO

„Svi smo čuli za učiteljicu nedjeljne škole koja je svom razredu govorila o nebu – o njegovim klavirima, harfama, orguljama, konjima i kočijama, voću i cvijeću itd. Vidimo da je samo mislila na blagoslove koje je Bog dao vjernicima i poslušnima svijeta, 'u svoje vrijeme.' Nije imala nikakvu predodžbu o nebu nad nebesima obećanom vjernim Isusovim sljedbenicima na uskom putu.

„Veliki Učitelj objašnjava da je nemoguće opisati nebo i njegove ljepote i čari. Rekao je Nikodemu: 'Kad bih vam govorio o zemaljskim stvarima, a vi ne vjerujete, kako biste vjerovali da vam govorim o nebeskim stvarima?' – Ivan 3:12.

„U skladu s ovim, Biblija ne pokušava opisati samo nebo, niti njegove stanovnike. Samo nam je rečeno da je Bog Duh 'koji prebiva u svjetlu kojem se nitko ne može približiti; kojeg nitko nije vidio, niti ga može ikada vidjeti' osobno. Čovjek mora raspoznati Boga u njegovim djelima, od kojih je najplemenitiji savršeni čovjek, stvoren po Jehovinoj moralnoj slici na zemaljskoj razini – malo niži od anđela na duhovnoj razini. Najviše što Riječ izjavljuje o našoj nebeskoj baštini je da 'što oko ne vidje, ni uho ne ču, ni u srce čovjeku ne dođe, to Bog čuva za one koji ga ljube.' – 1. Korinćanima 2:9.

„Ali dok nas odbija obavijestiti o nebeskim uvjetima, Bog nam ipak daje dio koji zadovoljava

dušu. Preko apostola on izjavljuje: 'Još se ne vidi što ćemo biti, ali znamo da kada on (proslavljeni Isus) otkrit će se (u njegovom Drugom dolasku, u moći i velikoj slavi) mi ćemo biti slični njemu, jer ćemo ga vidjeti onakvog kakav jest,' dok drugi neće biti 'promijenjeni' iz ljudske u duhovnu prirodu snagom 'Prvog uskrsnuća' neće ga vidjeti onakvog kakav jest, nego samo onakvog kakav će biti otkriven u svojim providnostima i sudovima, koje će svako oko prepoznati.

„Kako zadovoljavajuće! Kako daleko iznad svega što smo mogli pitati ili pomisliti! 'Kao On.' Što bismo više mogli tražiti? 'Poput njega,' kojega je 'Bog visoko uzvisio, daleko iznad anđela, poglavarstva i vlasti!' Stojimo zadivljeni takvom milošću! Štoviše, možemo shvatiti da je onaj koji nas je pozvao da postanemo 'sudionici božanske prirode' i sunasljednici s Otkupiteljem u njegovom Posredničkom Kraljevstvu osigurao je svaku našu utjehu i radost u tom nebeskom stanju, čije pojedinosti možda sada ne možemo shvatiti. Proročanski o njima je zapisano, 'Bit ću zadovoljan kada se probudim u tvom obličju' – Psalam 17:15 .”

SVI BI ISTRAŽIVAČI BIBLIJE TREBALI BITI GOREĆA I SIJAJUĆA SVJETLA OBRAĆANJE PASTORA RUSSELLA PETOM ODJELU KONGRESNIH DELEGATA

Još gotovo šest stotina Istraživača Biblije s Kongresa posjetilo je pastora Russella u The Mayville Inn. – Više „sretnih ljudi”. – Više himni hvale. – Još jedna divna vožnja našim prekrasnim jezerom odlazak i povratak. – Pastor Russell je sve srdačno pozdravio. – Tijekom večeri održao je kratak govor kao i u prethodnim prilikama. – Djelomično je rekao:

„Za jedno od davnina bilo je objavljeno da je goruće i sjajno svijetlo. U ovom izrazu ima sile. Neka su svjetla hladna, stroga, nesuosjećajna; ali vrsta koju je Učitelj odobrio bila je goruća vrsta – topla, blistava, suosjećajna, korisna, intenzivna. Sam Gospodar pruža najbolju od svih ilustracija izrečenog načela. On je bio svjetlo koje je sišlo s neba – nezatamnjeno, blistavo, sijajući do krajnjih granica svjetlom Božanske istine. On nije bio hladan, nepristupačan pustinjak, držeći se podalje od ljudi s oholim i prezirnim duhom, govoreći hladno 'divne riječi života'.

„Naprotiv, cijeli njegov život bio je suosjećajan, pun duše. Jedna od optužbi koje su protiv njega iznijeli hladni farizeji bila je da prima grešnike i jede s njima. Čak su i njegovi učenici bili šokirani što je razgovarao sa ženom iz Samarije ... Ali obični ljudi su ga rado slušali. Premda su prepoznavali da je on daleko iznad njihove razine – dok su u njemu gledali slavu Očevog

jedinorođenca, ipak su bili privučeni k njemu jer je on gorio i sjajio svjetlo. I izjavili su o njemu: 'Nikada čovjek nije govorio kao ovaj čovjek.' – Ivan 7:46.

„NEKA TVOJE SVJETLO TAKO SIJA”

„Svi su Istraživači Biblije kršćani, iako, nažalost, svi kršćani nisu Istraživači Biblije. Istina, Božju Knjigu mogu čak čitati i neki nevjernici. A protivnici je mogu kritički promatrati koji joj pokušavaju pronaći greške i uhvatiti ju u zamku, budući da su nastojali pronaći mane kod Učitelja. Ali to nisu Istraživači Biblije u pravom smislu riječi. Samo oni koji su posvetili svoje živote Gospodinu i koji su željni upoznati Božansku volju, kako bi mogli prilagoditi svoje živote tome, i koji su, da bi postigli ovaj cilj, ušli u Kristovu školu da budu poučeni od njega – samo su oni s našeg gledišta Istraživači Biblije – protraživači tajni Gospodnjih, jer ga ljube i cijenimo njegove veličanstvene planove i želimo ih u potpunosti razumjeti. Takvi Istraživači Biblije – uključujući vas, dragi prijatelji, i mene, vjerujem – trebali bi biti goruća i sijajuća svjetla u svijetu i među našim sukršćanima svih denominacija, mnogima od kojih, nažalost, imaju velik dio duha svijeta i nedostaje im duha Istine zbog nedovoljnog poznavanja same Istine – jer nisu dovoljno Istraživači Biblije.

„Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima. 'Nije nam naredeno da pravimo predstavu noseći svoje Biblije posvuda na razmetljiv način. Potaknuti smo da u svakodnevnom životu pokažemo lekcije koje učimo s njezinih dragocjenih stranica. Budući da je Biblija naša svjetiljka koju je Gospodin dao svima onima koji hodaju njegovim stopama, pa je svaki od njih zauzvrat svjetiljka koja bi trebala izliti na druge svjetlo, znanje, duh Istine za njihovu izgradnju. Drugim riječima, Sveti Duh nije izliven na svijet čovječanstva, već samo nad Gospodnjim slugama i sluškinjama. To je pomazanje za ove i nad njima, dokazujući im da su ponovno začeti za novu prirodu i čineći ih svjetlonošama za dobrobit drugih – goreća i svijetleća svjetla, suosjećajna i korisna svjetla, 'da bi mogla objaviti hvalu onoga koji nas je pozvao iz tame u svoje čudesno svjetlo.'

„SVJETLO SVIJETLI U TAMI”

„Dok držimo svjetiljku dotjeranu i da gori, dok nastojimo slaviti Boga kao goruća i sjajna svjetla u svijetu, ne smijemo zaboraviti da nas Biblija uvjerava da nećemo biti uspješniji u obraćenju svijeta nego što je bio naš Učitelj. Njegovo veliko svjetlo sjalo je u tami i tama ga nije obuzela. Religionisti njegova vremena poticali su njegovo razapinjanje. Učiteljevo proročanstvo o njegovim sljedbenicima pokazat će se istinitim do kraja Doba: 'Tama mrzi svjetlost'; 'Ne čudite se ako vas svijet mrzi. Znaš da je mrzio mene

prije nego tebe.' (I. Ivanova 3:13.) Stoga je potpuno pogrešno pretpostaviti da bi vi ili ja ili bilo koja druga osoba ili sav Gospodinov posvećeni narod, dopuštajući svojim svjetlima da vjerno svijetle pred ljudima, mogli obratiti svijet. To nije bila Božja namjera. Crkva je ta koja je u današnje vrijeme na kušnji, a ne svijet. Suprotstavljanje svijeta i svih sila tame služe da nas iskušaju kao nova stvorenja – da iskušaju našu odanost Bogu i njegovoj Istini. Tko god prima svjetlo Istine inteligentno, mora mu se radovati, i, radujući se u njemu, mora ga pustiti da obasja druge, ili će, prekrivši svoje svjetlo čašom, pokazati svoj nedostatak hrabrosti, nedostatak uvažavanja, nedostatak revnosti, koju Gospodin sada posebno traži među onima koje je pozvao da s Isusom budu dionici slave Posredničkog Kraljevstva koje će se uspostaviti među ljudima. Stoga je važno da naše svjetlo svijetli pred ljudima. Važno je da budemo voljni, naprotiv, radosni ako je potrebno, patiti zbog naše odanosti Gospodinu i njegovoj poruci. I imamo njegovu riječ za to da onaj tko se sada stidi njega ili njegove Riječi, takvih će se On stidjeti uskoro i neće ih smatrati članovima njegove klase Zaručnice, neće ih prihvatiti kao pomoćnike s njim na njegovom veličanstvenom Prijestolju.

„SVJETLO SVIJETA JE ISUS”

„'Ovo je svjetlost koja rasvjetljuje svakog čovjeka koji dolazi na svijet.' (Ivan 1:9.) Do sada Isus nije imao posla sa svijetom, već samo s blaženicima koji imaju oko vjere i uho vjere. 'Blago očima vašim jer vide i ušima vašim jer čuju.' (Mat 13:16.) Vrijeme za prosvjetljenje svijeta bit će nakon posebnog poziva izabranih. Tada će Crkva, kao Zaručnica, biti s nebeskim Zaručnikom na njegovom Prijestolju. Tada će se svi koji se sada nađu vjernima u stvari dopuštanja da njihova svjetlost sja biti povezani s velikim Svjetlom, Isusom, kao članovi njegova Tijela. Sve zajedno, oni će činiti veliko Sunce Pravde koje će tada izaći s iscjeljenjem u svojim zrakama za blagoslov svih obitelji na zemlji. 'Tada će pravednici zasjati kao sunce u Kraljevstvu Oca svoga. Tko ima uho da čuje, neka čuje.' (Mat 13:43.) Tko ima želju srca, neka bude poslušan i tako svoj poziv i izbor učini sigurnim za ovo slavno glavno spasenje.”

PRIJEMI KOD PASTORA RUSSELLA ZAVRŠENI SU U SUBOTU NAVEČER

Šesti dio delegata konvencije, oko šest stotina, posjetilo je Mayville Inn u subotu navečer.

OBRAĆANJE PASTORA RUSSELLA

Kako se ne bi stvarala gužva na unajmljenom brodu, više od šest stotina nije bilo dopušteno prisustvovati primanju pastora Russella u jednoj večeri. Ograničenje je izvršeno pomoću posjetnica, kojih nije

izdano više od šest stotina za bilo koju od šest večeri. Posljednja večer obilježila je završetak primanja. Parobrod je bio krcat, ali „Sretni ljudi” zadržali su svoju ravnotežu duha i pustili su svoje pjesme u izobilju, dajući dobar dokaz da su pjevali i stvarali melodiju u svojim srcima Gospodinu. Očito su uživali u krajolik u jezera, ali oči njihova razuma kao da su promatrale još ljepša Elizejska polja. Tako je bilo i na povratku.

Mayville Inn bio je osvjetljen posvuda, kao i njegove verande i travnjaci, a kineske svjetiljke davale su gala efekt.

Publiku je pozdravio pastor Russell, koji je svakoga osobno pozdravio. Nakon toga im se obratio s verande, nakon čega je uslijedilo lagano druženje. Tema je dijelom bila sljedeća:

„OPĆA SKUPŠTINA CRKVE PRVOROĐENACA”

„Dragi moji prijatelji, naša se Konvencija bliži kraju. Meni je bila vrlo ugodna. Koliko mogu zaključiti, bila je ista i za sve prisutne. Divno je i blagoslovljeno iskustvo da je tolikim mnogima od Gospodinovog naroda, po njegovoj Providnosti, bilo dopušteno odstupiti od uurbananih životnih briga kako bi proveli deset dana u proučavanju Biblije i međusobnom zajedništvu u duhovnim stvarima. Tako smo se prisjećali nadahnute opomene, 'Ne zaboravite svoje okupljanje,...i to više što vidite da se Dan bliži.' Što se više približavamo velikom Danu Gospodnjem, u kojem će Crkva biti proslavljena sa Zaručnikom i u kojem će započeti veliko djelo blagoslova svijeta u cjelini, naše su prilike za kršćansko zajedništvo dragocjenije. I više od ovoga; svakodnevno nam postaju važnije za naše jačanje i izgradnju u vjeri jednom predanoj svetima.

„Dok razmišljamo o zatvaranju ove konvencije, neka naše misli idu prema Velikoj skupštini obećanoj u Božjoj Riječi. Na njoj će se okupiti sav Božji narod – svi 'pravi Izraelci, u kojima nema lukavstva.' Ta će Konvencija, kao i ova, biti nesektaška, međudenominacijska. Prezbiterijanci, metodisti, kongregacionalisti, baptisti – sveti, sveci od svih i svi će oni biti na toj Velikoj konvenciji. Sveti Pavao to naziva 'Općom skupštinom Crkve prvorodenih.' Kako je veličanstveno razmišljati o takvom ponovnom okupljanju, bez vjerske ograde između bilo kojeg od sudionika i svi oni okruženi i zaštićeni

'Ljubavlju božanskom, svom ljubavlju vrhunskom,'

i Mudročću i Moći Božanskom! Želiš li biti prisutan na toj Konvenciji? Pitanje je nepotrebno. Nada, želja, cilj svakoga od nas je biti tamo – učiniti svoj poziv i naš izbor sigurnim; trčati tako da možemo dobiti tu veliku nagradu sudjelovanja u 'Prvom uskrsnuću'. O tom uskrsnuću čitamo: 'Blagoslovljen i svet onaj koji

ima udjela u Prvom (glavnom) uskrsnuću; nad takvima Druga smrt nema vlasti, ali oni će biti svećenici Božji i Kristovi i kraljevati će s njim tisuću godina!' (Otkrivenje 20:6.) Imajmo ovo na umu, dragi prijatelji, da naše sudjelovanje s našim Gospodinom u slavama njegova Kraljevstva ovisi o našoj vjernosti ovdje u njegovom nasljedovanju kroz zlu vijest i kroz dobru vijest, kroz čast i kroz obeščašćenje u nošenju križa uskim putem samoodricanja.

POŠTEĐENI PRVOROĐENCI

„Podsjećam vas da kada je Bog izveo predodžbeni Izrael iz Egipta, prvorodeni su prvo imali osobito spasenje ili očuvanje. Noć prije izbavljenja svi prvorodeni bili su u opasnosti od smrti, a spašeni su tek kad su bili pod krvlju Pashalnog Jaganjca. Vidimo, dragi prijatelji, značaj ovog prekrasnog simbola. Sveti Pavao nam govori da je Krist naše pashalno Janje, zaklano za nas. Svatko od nas je prisvojio njegovo tijelo, njegovu ljudsku narav, koju je on žrtvovao za nas. Prepoznamo njegovu žrtvu, krv pomirenja. Vidimo da je cijelo ovo Evandeosko doba antitip te noći. Nadamo se da pripadamo prvorodenima začetima od Duha Svetoga koji će, tijekom ove noći grijeha i smrti, biti preskočeni i, zbog vanjske krvi i Jaganjca iznutra, bit će smatrani dostojnima da budu preskočeni – dostojnima vječnog života na duhovnom nivou postojanja kao članovi 'Crkve prvorodenih' – sudionici u 'Prvom uskrsnuću' u slavu, čast i besmrtnost s našim Gospodinom – poput njega.

SVEĆENICI I LEVITI – KOJI?

„Podsjećam vas da su svi ovi prvorodeni, koji su bili pošteđeni, simbolizirali sav Gospodinov narod svih denominacija i izvan svih denominacija koji sada prelaze iz smrti u život. Podsjećam vas, međutim, da u tipu, prvorodenci svakog plemena bili su razmijenjeni za jedno Levijevo pleme – svećeničko pleme, koje je nakon toga predstavljalo tip 'Crkve prvorodenih' – 'domaćinstvo vjere.' Ali dalje vas podsjećam da je Gospodin podijelio to pleme u dvije klase. Mala šačica je proglašena svećenicima i zauzela je poseban položaj naklonosti i odnosa i blizine Bogu, a ostatak tog plemena je bio počašćen da ih se koristi kao pomoćnike ili slugu svećenika. Ovo je alegorija ili simbol. 'Crkva prvorodenih' sastojat će se od dva razreda, 'malog stada' svećenika i 'velike čete' 'domaćinstva vjere' i levita koji će služiti. Podsjećam vas da se 'malo stado' svećenika sada žrtvuje i, ako budu vjerni, uskoro će postati kraljevsko svećenstvo, vladajuće svećenstvo, sunasljednici s velikim Kraljem slave i Velikim svećenikom našeg zvanja – Isusom. Podsjećam vas da 'veliko mnoštvo,' upisano u obične levite, neće biti na prijestolju, nego služiti pred prijestoljem. Oni neće biti živo kamenje Hrama, nego

će služiti Bogu u Hramu. Oni neće nositi krune slave, iako će im biti odobrene palme pobjede.

„Koja ćemo mjesta ti i ja zauzeti u uskrснуću, u Generalnoj skupštini Crkve prvorođenih? Hoćemo li biti od Kraljevskog svećenstva ili od manje časnih, ali ipak blagoslovljenih slugu? Hoćemo li biti od Klase nevjeste ili manje počašćenih djevica, njezinih pratilja koje je slijede? Na nama je, dragi prijatelji, sada da osiguramo svoj poziv i svoj izbor svojom revnošću, našom ozbiljnošću, našom odanošću velikom Kralju i njegovoj Stvari. On nas je pozvao na najviše mjesto. Na nama je, pod njegovim divnim i milostivim aranžmanima, da odlučimo hoćemo li biti preskočeni ili ne, i, ako budemo pošteđeni, da odlučimo hoćemo li prihvatiti mjesto na koje smo svi pozvani ili inferiorno mjesto koje će biti dodijeljeno onima koji svoju odjeću ne čuvaju neokaljanom od svijeta i koji, stoga, moraju proći kroz veliku nevolju da bi uopće ušli u Kraljevstvo.

POTAKNUTI OSTAVITI IZA SEBE SLATKI MIOMIRIS DUHA GOSPODNJEG

„Potičem vas, dragi prijatelji, da nastojimo biti prisutni na Velikom saboru, 'Općem saboru Crkve prvorođenih', i da nastojimo učvrstiti svoj poziv i izbor, kako bismo bili od razreda Zaručnice, razred Kraljevskog svećenstva, članovi Tijela velikog Proroka,

Svećenika i Kralja Slave! S tom smo svrhom došli na ovu Konvenciju – da možemo ohrabriti jedni druge i biti potaknuti održavati dobru borbu vjere i postizanje pobjede, što se tiče naših srca, nad svijetom, tijelom i protivnikom. Vjerujem da ćemo svi otići sa ove konvencije ojačani Božanskom snagom u unutarnjem čovjeku. Vjerujem da ćemo iza sebe ostaviti slatki miris Duha Gospodnjeg u svakoj kolibi i hotelu u kojem smo bili smješteni. Vjerujem da ćemo otići svojim domovima tako ispunjeni Duhom Istine, duhom krotkosti, blagosti, strpljivosti, dugotrajnosti, bratoljublja i ljubavi da ćemo prenijeti blagoslov onima iz naših domova, kako bi mogli spoznati da smo bili s Isusom i da smo učili od njega i da se blagoslov tako preplavi i obiluje u mnogim srcima. Ne sumnjam da će takvi biti blagoslovljeni rezultati i da će ova Celoron konvencija Istraživača Biblije biti značajna epoha u kršćanskim karijerama mnogih, obilježena blagoslovima s visina i uzajamnim osvježanjem duha među svima onima koji su sudjelovali.”

„Odabrani u Kristu prije zore stvaranja;
Izabrani za Krista da budu ispunjeni njegovom milošću;
Izabrani da nose potoke spasenja
u svako žedno i pusto mjesto.”

POGREŠNO ISKORIŠTENE PRILIKE SU ODUZETE

– MATEJ 21:23-46 . – 4.RUJNA –

Ključni tekst: – „Zato vam kažem da će vam se kraljevstvo Božje uzeti.”

U ovoj studiji Veliki Učitelj u dvije prispodobe prikazuje pogrešku koju su počinili religionisti njegova vremena. Razumijevanje ovih parabola daje jasniji uvid u uzrok koji je doveo do odbacivanja Izraela na neko vrijeme od Božje naklonosti. Uzgred, također, trebamo zapamtiti da je nominalni tjelesni Izrael bio prototip nominalnog kršćanstva. Stoga možemo potražiti donekle slične uvjete i postupke sada u vrijeme „žetve” ovog kršćanskog doba.

Da bismo dobili snagu Gospodnjih učenja ovdje i posvuda, potrebno je zapamtiti da je židovskom narodu bilo obećano Kraljevstvo Božje, čiji je Davidovo Kraljevstvo bio tip u maloj mjeri. Stoljećima su očekivali velikog Kralja, Mesiju, čiji će ih dolazak uzvisiti i staviti na istaknuto mjesto kao Božje Kraljevstvo. Ivan Krstitelj, kada je došao predstaviti Mesiju, rekao je Židovima da ako se ne pokaju i vrate, koliko god mogu, u sklad s Bogom i Zakonom, ne trebaju očekivati da će sudjelovati u Mesijanskom Kraljevstvu. Isus je rekao ljudima da, osim ako njihova pravednost ne bude veća od pravednosti pismoznana i farizeja, oni nipošto ne smiju ući niti postati članovima dugo očekivanog Kraljevstva. (Matej 5:20.) Dvije prispodobe ove Studije ilustriraju što je stajalo na putu većini.

RADITE DANAS U MOME VINOGRADU

Židovski narod je tvrdio da je Božji narod, spreman služiti mu. Prema njima se nije postupalo kao prema robovima, već kao prema sinovima. Svima je rečeno da idu raditi u Božji vinograd; ali su se podijelili u dvije klase, predstavljene s dva sina, u našoj prvoj paraboli. Jedan od tih sinova predstavljao je izvana religioznog, pobožnog, koji je rekao: Da, mi ćemo služiti Bogu. Međutim, oni zapravo nisu tražili božansku službu, već službu svojih sekti i stranaka i svoje osobne ciljeve, čast, utjecaj i prednost. Druga klasa Izraelaca, predstavljena drugim sinom iz prispodobe, nije se pretvarala da služi Bogu, i bili su žigosani kao carinici, grešnici, bludnice. Unatoč tome, kada se Isus pojavio, kada je Ivanova poruka izašla naprijed, a nakon toga i učenja Isusa i apostola, ti isti carinici, grešnici, bludnice, bili su oni koji su ga bili spremni primiti, dok su ga religiozni, nalazeći da je njegova poruka u sukobu s njihovim učenjima, odbacili. Tako je jedna od optužbi protiv Isusa bila: „On prima carinike i grešnike i jede s njima.”

„Zvao se prijatelj grešnika”

Druga prispodoba predstavlja Boga kao vlasnika velikog vinograda, u svakom pogledu dobro uređenog i

namještenog za njegovu namjeru. Ovaj Vinograd predstavlja židovsku naciju i Božanska obećanja data tom narodu – Zakon i sve odredbe Saveza zakona, za njihov razvoj. Vlasnik je ovaj vinograd iznajmio vinogradarima, čija je dužnost bila brinuti se za trsove i plodove i dati vlasniku rezultate, osim dijela koji su mogli zadržati za sebe. Ovi vinogradari su bili istaknuti religiozni zastupnici, za koje je Isus rekao: „Književnici i farizeji sjede na Mojsijevoj stolici. Sve, dakle, što god vam kažu da držite, držite i činite.” (Mat 23:2,3.) Vlasnik je ispravno zahtijevao povrat svoje imovine i poslao je sluge da prime njegov dio plodova. Ali ratari, umjesto da im daju ono što je pripadalo njihovu gospodaru, zlostavljali su ih tukući, ubijajući i kamenujući ih.

Ove sluge su bili proroci iz davnina, poslani u Izrael. Trebali su dobiti najljubazniji tretman i obilje plodova krotkosti, nježnosti, strpljenja itd., ali umjesto toga, vođe Izraela su ih tretirali kao uljeze. Neki od njih su kamenovani, neki pretučeni, neki ubijeni, neki raskomadani. Neki su lutali u ovčjim i kozjim kožama i boravili u jazbinama i pećinama zemaljskim, jer nisu bili cijenjeni. Nisu bili tretirani kao predstavnici vlasnika vinograda. Napokon je vlasnik poslao svoga Sina govoreći: „Štovat će moga Sina.” Ali ti isti vinogradari, religiozni zagovornici dana našega Gospodina, dogovorili su se da ga ubiju i prigrabe njegovu baštinu. Nekako su stekli dojam da mogu gospodariti nad Božjom baštinom i da svakoga tko ih prekori ili pokaže njihovo licemjerje ili oslobodi ljude od podložnosti njima, tko god on bio – čak i nasljednik – imaju slobodu ubiti ga. Razapeli su ga.

Što bismo mogli pretpostaviti da bi vlasnik tog Vinograda učinio onim zlim vinogradarima koji su, zaboravljajući vlasništvo nad vinogradom, koristili ga kao vlastiti, maltretirajući njegove sluge i razapinjući njegova Sina? Veliki Učitelj je postavio pitanje svojim slušateljima, a odgovor je odmah stigao da će vlasnik uništiti te zle ljude i prepustiti svoj Vinograd drugima koji će mu dati njegove plodove.

„MNOGI SU POZVANI, A MALO JE ODABRANO”

– MATT. 22:1-14 – 11. RUJNA –

MNOGI od nas u prošlosti nisu dovoljno razabrali da nijedna od lekcija Velikog Učitelja nije bila dana doslovnim jezikom – da su sve bile simbolične; kao što čitamo: „Bez prispodobe im ne reče.” – Mat. 13:34

U današnjem proučavanju imamo još jednu lijepu paraboličnu lekciju glede Kraljevstva. Mogli bismo se zapitati zašto je Biblija toliko puna ovih lekcija o Kraljevstvu? Nije li to zato što je Kraljevstvo Božje jedina nada svijeta? Ne učimo li to sve više i više? Vjera u nadolazeće Kraljevstvo Božje pod cijelim nebom počela je slabiti unutar manje od dva stoljeća nakon smrti apostola. Umjesto žudnje, nade da ćemo postati Kristova Zaručnica, biti povezani s njim u

Upravo se to dogodilo. Književnici, farizeji i doktori zakona koji su koristili Božja obećanja i blagoslove i svoje mogućnosti sebično i ne obazirući se na Svemogućeg – oni su lišeni posjeda. Njihova vlada je uništena i Božanska naklonost i privilegije kao Božjih glasnika, koje su nekoć uživali, oduzete su im i dane drugima – apostolima i njihovim suradnicima, tijekom ovog Evandeoskog doba.

Međutim, budući da je tjelesni Izrael bio tip ili slika nominalnog Duhovnog Izraela, možda nećemo morati tražiti daleko da pronađemo vrlo slično stanje stvari danas. Danas također vidimo neke visoke službene položaje kao predstavnike Boga i njegove Riječi koji koriste svoje položaje kako bi se učvrstili, držali vlast nad ljudima, kako bi provodili svoje vlastite planove. Ovi su skloni oštro govoriti, da, „ubiti” svakoga tko dođe među njih krotko, ponizno, u ime Gospodnje. Oni ih doslovno ne ubijaju niti ih „gađaju punim strijelama”, ali im odrubljuju glave u smislu izopćenja. I odapinju na njih strijele gorkih riječi, kleveta itd.

Što će Vinogradar učiniti s takvim slugama? Odgovor je opet da će im prilike u kojima su uživali biti oduzete. Hvala Bogu da će sljedeći korak u programu biti da će Kraljev Sin i sve zlostavljane sluge povezane s njim sačinjavati novo „Kraljevstvo Božjeg dragog Sina” „pod cijelim nebom.” Stvari se više neće povjeravati nikome osim prokušanim, provjerenim, vjernima.

Isus, odbačeni, „posta glavnim kamenom” velikog Božjeg Hrama, koji je Crkva. Kao što je privilegija da budu Božje embrijsko Kraljevstvo oduzeta Židovima i dana Kristu i Crkvi, tako će sada njegovo embrijsko Kraljevstvo biti u potpunosti uzeto sa Zemlje – njegovi će vjerni biti primljeni na nebesku razinu postojanja i moć i veliku slavu.

Tko god se spotaknuo o Isusa, pretrpio je gubitak u smislu da je slomljen, ali ne izvan mogućnosti popravka. „Ali na koga god ovaj kamen (Mesija) padne, samljet će ga u prah” u Drugoj smrti. – Mat. 21:44.

njegovom slavnom Kraljevstvu za svrgavanje Grijeha, Sotone i Smrti, i za uzdizanje čovječanstva tijekom tisućugodišnje vladavine, pojavili su se nova vjera i nova nada, suprotna Svetom Pismu. Ova nebiblijska nada poučavala je kršćane da trebaju očekivati zemaljsko Kraljevstvo vlastite uspostave, u kojem će pape vladati kao predstavnici Isusa, a kardinali i biskupi kao predstavnici apostola i „malog stada,” kojima je Kraljevstvo koje se približava obećao.

Otada je rad Crkve, da „jedni druge izgrađuje u presvetoj vjeri,” ustupio mjesto nebiblijskom načinu zanemarivanja Crkve i rada za svijet, pod neopravdanom pretpostavkom da je dužnost Crkve obratiti svijet. Teško je procijeniti kolika je time napravljena šteta. Za potrebe brojki standardi su sniženi i svjetovnost je priznata, sve do danas, kršćanski svijet je u žalosnoj situaciji što se tiče istinskih doktrina i visokih moralnih standarda.

BRAČNA GOZBA

Budući da će Mesija biti Veliki Kralj Zemlje tijekom razdoblja svoje Posredničke vladavine, Očevo je zadovoljstvo da on ima „Zaručnicu.” I ovo Evangeosko doba je odvojeno za pronalazak i razvoj ove klase Zaručnice od mnogih članova. Kraljevstvo je velika nagrada koju Otac treba dati svome Sinu – da je s njim podijeli Crkva, Kristova Zaručnica. Prispodoba današnjeg Studija ocrtava poziv ove klase Zaručnice ili klase Kraljevstva od Isusovih dana do završetka i proslavljenja ove grupe. Isus nigdje nije predstavljen kako poziva vlastitu Zaručnicu. Ovo je predočeno u Abrahamu, koji je simbolizirao Oca, i Izaku, koji je simbolizirao Isusa; i Abrahamov sluga, poslan da pozove Rebeku da bude Izakova zaručnica, simbolizirao je svetog Duha, čije djelovanje tijekom ovog Evangeoskog doba dovodi Kristu Zaručničku klasu – „same izabrane.”

Dakle, ova prispodoba pokazuje da je kralj poslao poziv na vjenčanje. Židovski narod, Abrahamova djeca, po tijelu, bili su pozvani na ovu visoku čast od vremena davanja Saveza zakona na Sinaju. Stoljećem čekali su da im se objavi da je svadbena gozba spremna. Naposljetku, kad je Isus došao, najava im je stigla: Sve je sada spremno! Dođite na gozbu! U međuvremenu su postali preopterećeni brigama ovoga života – poslom, politikom i vjerskim planovima koje su sami smislili. Nisu pokazali nikakvo zanimanje za objavu, pa su čak i pretukli neke od slugu, apostole i druge, koji su im htjeli pomoći i skrenuti im pozornost na Veliku gozbu, što je bila njihova posebna prednost.

POĐITE STOGA NA KRIŽANJA I DOVEDI IH U BRAK

Svemogući se razgnjevio i poslao rimsku vojsku i „uništio te ubojice i spalio njihov Grad, Jeruzalem, 70 godine. Tada je kralj rekao svojim slugama: Vjenčanje se mora održati iako oni koji su bili pozvani nisu bili dostojni. Idite dakle na križanja i koje god nađete dovedite na svadbu. Kao što je grad predstavljao židovsku naciju, tako su križanja predstavljala svijet općenito – pogane – kojima je poruka o Kraljevstvu

poslana nakon što je tjelesni Izrael prvi uživao u ponudi ali je djelomično iskoristio. Druga izjava parabole pokazuje tri različite klase:

(1) Židovski vladari koji su ga odbacili.

(2) Oni pozvani s ulica i uličica svoga grada i okupljeni na duhovnoj razini od strane Isusa i apostola.

(3) Zatim je dat izvještaj: „Učinili smo kako si naredio, a još ima mjesta.” Zatim je poruka izašla posvuda među pogane i pozivala ih da uđu, dok se kuća ne napuni – dok se ne nađe odabrani broj za koji je bila predviđena gozba. Naša studija navodi da je vjenčanje bilo opremljeno gostima – dobrima i lošima. Drugim riječima, ponuda udjela s Kristom u njegovom Kraljevstvu privukla je neke prirodno vrlo pale, kao i neke kojima je priroda više naklonjena. Ali pripreme Velikog Kralja su takve da „svadbena ruho” pokriva sve mane najnesavršenijih kao i onih najmanje nesavršenih.

BEZ VJENČANICE

Potonji dio naše studije pokazuje diskriminaciju i osudu koja će se u konačnici dogoditi među onima koji su pozvani na vjenčanje i prihvaćeni. Kao što nikome nije bilo dopušteno ući bez svadbenog ruha – bez priznanja zasluge Kristove žrtve – tako nikome neće biti dopušteno ostati i sudjelovati u svadbenoj svečanosti osim onih koji zadrže svoj stav pouzdanja u Krista.

Svatko tko skine „svadbena ruho” sigurno će biti izbačen iz prednosti koje uživa i otići će od svjetla i blagoslova koji se daju ovoj omiljenoj klasi, u „vanjsku tamu” svijeta i nominalnog kršćanstva, u kojem uskoro će nastupiti veliko vrijeme nevolje, simbolično predstavljeno „plaćem i škrgutom zuba.”

Nismo li i sada u vrijeme ove inspekcije gostiju? I zar svi kršćani koji su odbacili svoje povjerenje u Kristovu žrtvu i koji prihvaćaju evolucijske teorije i višu kritiku ne skidaju „svadbena ruho,” i neće li se svi na kraju naći u vanjskoj tami, u zbunjenosti, u smetenosti? I neće li biti tužno ožalošćeni u vrijeme velike nevolje za koje Sveto Pismo kaže da je blizu? – Danijel 12:1.

„Vidimo bračni sjaj,

Unutar otvorenih vrata;

Znamo da su oni koji ulaze

blagoslovljeni zauvijek;

Vidimo našeg Kralja, dražesnijeg

od svih sinova ljudskih;

Žurimo, jer se ta vrata, jednom zatvorena,

nikada neće otvoriti opet.”